

szerepében. Később lelépett a színészi pályáról.

Dosztler Gábor, a M. Kir. Operaház korrepetitora, sz. 1894-ben, *Budapest*-en. A Zeneakadémia elvégzése után 1920-ban szerződött az Operaház. Majd 1924—26-ig karmestere és karigazgatója a Városi Színháznak. 1928-ban, egy évi berlini tanulmányút után visszaszerződik az Operához.

Dosztjojevskij Fjodor Mihajlovics, kiváló orosz regényíró, sz. 1821. nov. 11-én, *Moszkvában*, megh. 1881. febr. 9-én, *Szentpétervárott*. Előbb katonatiszt volt, majd az irodalomnak szenteli tehetségét. »Raskolnikov« c. dramatizált regényét színpadra vitte Moly Tamás és Vajda László. Bem. 1907. október hó 29-én. Népszínház-Vigoperában. »A félkegyelmű« című regényét szintén Vajda László dramatizált, bem. 1914. március hó 7-én, Magyar Színház. »Karamazov-testvérek« c. regényéből Somogyi Gyula írt 4 felvonásos drámát, melyet a Nemzeti Színház mutatott be 1924. szept. 26-án. A moszkvai Művész Színház tagjai a Fővárosi Operett Színházban bemutatták 1925. máj. 30-án. »A nagybácsi álma«, szintén dramatizált munka, (komédia 4 felv.). Átírta Mátrai Sándor. Bem. 1926. szept. 22. Kamara Színház.

Dózsa György, az 1514-iki paraszt-lázadás vezére. Történetét Jókai színpadra vitte. Első előadása 1857. nov. 3-án volt a Nemzeti Színházban. Némethy Dux Adolf fordította le, előadták Bécsben, 1858-ban. Új betanulással 1878. november 17-én adták. Mint opera Erkel Ferenc tolmácsolásával került színre 1867. ápr. 6-án a Nemzeti Színházban, ezzel a szereposztással: II. Ulászló: Ormay Ferenc, Zápolyi: Simon, Bornemissza: Pauli Richárd, Ránki: Széphegyi Adolf, Hegedős: Kocsis Irma, Dózsa György: Ellinger József, Lőrinc: Bodorfi Henrik, Szaleres Ambrus: Kaczvinszky János, Bagos: Bognár Ignác, Barna: Kőszeghy Károly, Csáky Lóra: Carina Anna, Rózsa: Pauliné, Udvari hölgy: Human Olga, Jósno: Csillag Róza.

Dózsa István, színész, sz. 1895. jún. 22-én, *Nyíregyházán*. Az orsz. Színészegye-

sület iskoláját látogatta, majd elszerződött Nagyváradra, Erdélyi Miklóshoz. Ezután 1914-ben bevonult katonának. Leszerelés után a Dunaparti Színház tagja lett, onnan Sebestyén Géza hívta meg. 1922-ben a Vígszínház szerződtette. Főbb szerepei: Simjonov (Cseresnyéskert), Borbíró Gergely (Uri muri), Kampós (Zenélő óra) stb.

Dózsa Jenő, színész, sz. 1888. szept. 5-én, *Nagyváradon*, színpadra lépett 1910. szept. havában. Nyugdíjba ment 1928. nov. 1-én.

Dózsa (Kontra) József, úttörő színész, sz. 1815-ben, *Fehérmegyében*. Atyja a Fiát-családnál ispán volt. A színipályára 1839. május 25-én lépett. 1846—49-ig és 1854—56-ig Kolozsvárott működött. Ezután Szabadkán találjuk, Pázmán Mihály-nál. A budai Népszínház megnyitásakor ott működött és hosszú időn át jeles tagja volt; onnan Debrecenbe szerződött, ahol nyugalomba vonult. A színpadnak egyik leghuzorgalmasabb embere volt, teljes sikerrel szolgálta művészi hivatását. A társaséletben is igen kedvelték tiszta jelleme, derült kedélye és egészséges humora miatt. Megh. 1886. dec. 25-én, 71 éves korában, *Nagyváradon*.

Döbrentei Gábor, (hőgyészi), költő, sz. 1783. dec. 1-én, *Nagyszőlősen* (Veszprém-m.), megh. 1851. márc. 28-án, *Budán*. Pápán és Sopronban tanult. Már 19 éves korában írt verseket. 1820-ban ügyvéd. 1833. okt. havától 1835. máj. 1-ig Pestvármegye megbízásából a Nemzeti Színház igazgatója volt. Lefordította Shakespeare »Macbeth«-jét és Molière »Fösvény«-ét és ezeket a »Külföldi színjátékok« c. gyűjteményében közreadta. (Két kötet, Bécs. 1821—22.)

Döme Gergely, ceglédi birtokos. Színműve: »Köcsmei sárkány«, eredeti boh. 3 szakaszban. Pesten 1843. aug. 12-én adták elő.

Döme Károly, író és műfordító, pozsonyi kanonok, a M. Tud. Akadémia tiszteletbeli tagja, sz. 1768. jan. 26-án, *Komáromban*, megh. 1845. máj. 22-én, *Pozsonyban*. Fordításai: »Ábel halála« szom.